

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

De suscipientibus Eucharistiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Antipharmacum.

Ex hoc sequitur nullum prædicantem cœnare posse, nisi præsente alio Prædicante, à quo cœnam accipiat: nisi fortè Prædicans, quando solus & absque ullo Symmysta, ut sit in pagis & oppidis innumeris, cœnam non ipse sibi in os ingerit, sed ab ædito, aut rustico honoratiore accipit: hoc enim necessario faciendum est, si Lutheri doctrina pro vera accipitur; quandoquidem vt infans scipsum baptizare, sic & vnum solus cœnam sumere nequit. Quam autem hæc concinuant cum illis, quæ iam supra ex Luthero, præsertim ex libro de Missa priuata attulinus, quilibet paulò consideratior, etiam absque meo admonitu, intelligit.

De suscipientibus Eucharistiam.

Quæritur num ægrotis, & qui publicos Ecclesiæ conuentus adire nequeant, cœna sit administranda.

Respondet Lutherus in Colloq. Lat. Tom. 2. Tit. de cœna. *Ego quotidie mecum considero & cogito, qua ratione priuatum illam infirmorum communionem abrogare possem.* Quod igitur Lutherus efficere decreuerat, hoc postea gnauiter effecerunt Caluinistæ, Quidam enim cœnam ægrotis conceduut, sed ita, *vt adsit catus aliquis simul communicantium quem modum indicauit Lutherus in Colloq. Lat. loc. cit. optabat enim, ut ægroti cogerentur talem seruare modum, quem ego infirmus seruauit,* inquit: *vbi cum aliis pluribus fiat communio.*

Alij tam morosi ac difficiles sunt, vt ne hac quidem conditione ægrotos cœnare patientur: quia vt Beza dicit, Quæst. 241. *videtur, nescio quomodo cum institutione cœna Domini pugnare, ut tota cessante reliqua Ecclesia domus*

domus aliqua extra ordinem illa mysteria celebret. Deinde nisi apud omnes agrotos id fiat, quomodo vitabitur προσωπολητας suspicio? Quod si apud omnes agrotos celebranda est cœna Domini, viderint pastores, quomodo possit eius profanatio vitari, & ipsi tantis laboribus sufficere. Nihiligitur me mouet querundam consuetudo, quantumvis vetus; quia, rationibus, non exemplis iudicandum est. Denique illud certum est, ex hoc more, tria pessima in Ecclesiam esse inuencta; nempe, initio quidem signi utriusq; deinde, vino acescente, tantum alterius signi asseruationem, qui error disertè contra Sacramentorum naturam facit. Hinc igitur alius error exortus, quasi magica quadam pronunciatione alligata sit signo res significata, &c.

Antipharmacum ex Caluino Epist. 51.

DE cœna administratione ita sentio, libenter admittendum esse hunc morem, ut apud agrotos celebretur communio, cum itares & opportunitas feret. Nec magnoperè etiam repugnandum esse, quin maleficis detur, qui plectendi sunt; si quidem postulent, & ad receptionem satis comparatos esse appareat: hac tamen lege, ut sit vera communio: hoc est, ut panis in cœtu aliquo fidelium frangatur.

Idem Caluinus Epist. 361. Cur cœnam agrotis negandam esse non arbiter, multæ & graues cause me impellunt. Video interea quām proclius in multis abusus sit lapsus, quibus prudenter seduloque occurrentum esset. Nisi enim sit communio, perperam deflectitur à sacra institutione Christi. Conueniat ergo aliquis cœtus oportet ex cognatis, familiaribus & vicinis, ut sit distributio ex mandato Christi; deinde coniuncta sit actio cum mysterij explicacione: nec quicquam à communi Ecclesiæ ratione diuersum.

Idem Caluinus Epist. 363. Ex natura, fine & usu mysterij
L 3 probè